

REGÉLŐ.

Pesten csötörtökön april 4^{kén} 1839.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csötörtökön. Fél évi díja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ELBESZÉLÉS.

Péter.

Florian után Karove András.

A' német nyelv nem olly könnyű egy idegennek; csak kevés francia érti eléggé: mi pedig felette nagy kár; mert egy nagy gyönyörtől fosztatunk-meg, midőn a' német írók dicsőségük egy részének vesztét tapasztalják. Ha olvashatnók eredeti jó könyveiket, elvarázsolna minket azon természeti egyszerűség, azon gyöngédség, melly bélyegzi minden munkájokat. — Jól ismerik a' természetet; főképpen a' falusi együgyű szokásokkal inkább meg vannak barátkozva, mint mi. — Nem csuda tehát, ha azt valódiabb színekkel festik is, mint mi. — Gessnernek legegyszerűbb fordításai fölülmulják minden e' részbeni műveinket. Abel halálának, az Idyllek 's Daphnis olvasását senki sem hagyja abban a' nélkül, hogy a' gyöngédség, nyájasság, és erényességből valamit tulajdonává ne tett legyen. — Mindenütt a' boldog élethez egyedül vezető tiszta erkölcsiség és szelidség példája tündöklök. — Ha falusi lelkipásztor volnék, tanításaim alkalmával Gessner munkáit olvasnám-el, 's bizonyos vagyok benne, hogy azon falu lakosai becsületesek, nőszemélyei erényesek lennének és szentegyházi beszédeken nem szunyadoznának-el. — Ezt ohajtván, im egy történet, mellyet egy tizenhárom éves, M. Gessner nyájait őrző ifjoncztól hallottam egykor beszélni.

Frankoniában fekvő bayreuthi markgrófság egyik falucskájában élt egy Péter nevű napszámos: — e' vidéken a' legszebb mezei haszonbérlett jószágán kívül őt három fiúval és ugyan anyi szép leánynyal áldá-meg a' természet; kiket mindnyájokat, (házasok levén) ámbár gyermekekkel gazdagított, ugyan azon egy atyai hajlék fogadott nyájás keblébe. — Péter 80, hitese Thérése 78 évűek — e' számos család által tisztelve szeretve, vig napjait új meg új örömek fűszerezék. — Egész pályafutásuk alatt józan és munkásan élven, legkisebb egészségi elgyengülés sem zavará-meg tisztos napjaikat. — Megelégedve ön magukkal, élve 's

halva egymásért, boldog büszkeséggel eltelve a' számos magzatok szemlélésén, hálásan emelék-fel kezeiket a' Mindenhatónak imádására.

Egy estvén, midőn a' napot aratásban töltének, a' szelid Péter, Therése és családja kényesen ülve nyugvának. Házuk ajtaja előtt éledék a' nyári éj kellemeit, mit a' városiaknak sajnosan kell nélkülözniök. — „Nézzétek — mond az ősz — a' nyájas eget égő fáklyájival, mellyek nehánya leolvadván egy tüzetet képeznek. — A' hold, a' sudár jegenyéken keresztül, minő reszkető, halvány világot vet felénk, egyded-fehérségű színezetet adván a' tárgyaknak. — A' szél megszűnt fujni; a' csendes faágak tisztelni látszanak a' madarak álmait; a' kenderike és fűj fejeiket szárnyaikba burkolva szunyadoznak; a' vad galamb kedves társával nyugszik pehely nélküli kicsinyeinek közepette. — E' mély csöndet a' távulból egyenlő időköz-vártatva elelhangzó panaszos éjjeli bagolykurjongásai, egy ármánykodónak hasonképét ábrázolólag, zavarják-meg. — Viraszt ő, midőn mások nyugalomra zárják szemeiket; gyászos siránkozással tölti-el a' vidéket, rettegven a' jótévő napnak világát. — O gyermekeim! legyetek mindig jók; akkor lehettek csak valóban boldogok. — Hatvan éve már; hogy én és anyátok élvezzük a' ritka boldogság örömeit. Adja ég, ne fizessétek azt olly nagy áron, mint szülőitek!”

E' szavaknál néhány könyecsep csordult-ki az ősznek szemeiből. Unokáji közül Louison, egyik kisdéd leány, ölelésére sietvén, így szólla: „édes nagyapám! te nekünk nagyobb örömet nem szerezhetsz, mint ha illy szép estvén, mint e' mai, egy történetkét regélsz! Örömünk nagyságát képzelheted, ha ön magadéval kezdenéd-meg.“ — Péter egész családjának kérelmeire hajolni látszatván, unokái egy kört képezenek a' jó öreg körül; Louison csöndet ajánlólag lábainál telepedett-le. — Mindegyik anya azon kisdédet, kinek csevegése netalán a' köz figyelmet zavarhatta volna, térdeire vevén — egyszerre mély csönd lön; a' tisztas ősz egy kezével a' kis Louisont simogatván, másikkal hitesét ölelven kezdé történeteit:

Régi idő az, midőn én 18 évet, Therése pedig 16-tot számláltunk — ő igen gazdag haszonbérlónek, Aimarnak egyetlen leánya, én a' falunak legszegényebb lakosa. — Nagy szegénységemen csak akkor tűnődtem legelébb, midőn meglátván Therése-t, szívem iránta szerelenre gerjedt.

Minden erőmet összeszedtem, hogy egy boldogtalan szenvedélyt legyőzzek, jól tudván, hogy csekély birtokom örökös akadálya fogna lenni egybekelésünknek. Vagy róla lemondani, vagy meg-

gazdagodási eszközökről kelle tehát gondolkoznom. — Vég-bucsút venni azon helytől, mellyben Therése lakott, nem vala hatalmam-ban: inkább mint szolga kívántam beállni a' gazdag haszonbér-lőhez.

Elfogadtatásom szerencsés pillanata óta minő hű szorgalommal kezdék a' munkához, minden képzeletet felül mul. — Csak hamár Aimar barátja lettem, 's még hamarabb meghitt barátja leányának. — Mindnyájan gyermekeim, kik szerelem által vagytok egyesítve, jól tudhatjátok, minő érzelmek ostromolják a' már egyszer oda aján-lott szívet. — Therése szerelnemet viszonzá; minden gondolatom csak ő volt; nyájas társaságában élve minden nap láttam őt; e' boldogságom végét képzelni sem tudám.

Csak hamar felocsudtam azonban csalódásaimból. — A' szom-széd falunak egy lakosa megkéré Therése kezét a' gazdag apátul. Aimar ajálkozó vejének szántóföldjeit megtekintvén ebbeli vizsgálá-ta következtében a' leány oda ígértetik, 's a' mennyegzőre határidő rendeltetik.

Hasztalan siráinkozánk, könyeink legkisebbet sem változtattak a' dolgon. — Aimar — feltétele mellett szilárdan, nyilván kimuta-tá, hogy leányának szomorgásait nem szíveli. — Azonban a' vész-nap mind inkább közelge. Oda minden remény; — Therése egy gyűlöltnek eljegyezve érze, hogy e' napot fölül nem élendi, én pedig hogy haláloamat lelem. Az egyedüli menekvést, a' megszökést választván tehát, az ég minket megbüntete.

Therése és én éjfél tájban hagytuk oda a' falut, ő egy a' nagy-bátya-ajándékozta törpe lovacskán; — egy általvetőben voltak po-gyászaink, némi élelemre szükségesek, 's Therése takarékosságá-nak gyümölcsei — kevés pénzeckénk — eltéve. Ennyibül állt, mit magunkkal elvivénk. — Én, ki egy atyának leányát raboltam-el, a' lélekismeret mardosásaitól félvén, bármi csekélységet is an-nak házatul elvinni magammal nem merészelttem.

Egész éjjel menvén, hajnal hasadtakor cseh ország határain valánk, távul minden utólérhetés aggodalmaitól. — Az érzékeny fiatalok előtt olly kedves egy ezüst csermely-mosta völgyben telep-dvén-le, Therése leszállott lováról, 's a' kellemes fű-pázsiton el-költők gyönyörtül izes kis ebédünket, minek végeztével tanácsko-zandók, mi tevők leendünk.

Hosszas beszélgetés, pénzeinknek ismét meg-meg olvasása, a' kis lónak magas árszabása után, minek következménye alig lett 20 arany — azo végeztük-el, hogy minél előbb egy nagyobb városba menekhetvén, itt minden üldözéstől biztosan, törvényes egybekelé-sünket azonnal eszközöljük. — E' bölcs határozat után Egra felé

vettük utunkat. — Ide érkezvén, a' város egyik egyházában a' pap megáldá minket, kincsünk felét jutalom fejében nyujtván neki olly szívvvel, minővel egy halandó sem fizette tartozását. — Ezzel, képzeltük, minden bajunknak vége, nincs mitől rettegnünk többé.

Nyolcz napig dolgaink meglehetősen mentek; azután eladtuk a' kis lovat; 's egy hónap elforgása után semminél kevesebbünk maradt. — Mit volt tenni? hova kell lenni? — Én csak a' paraszt munkákhoz értettem; Therése szintén nem sokkal alkalmasb nálamnál félt, és rettegé a' jövőndőt; egymástul kölcsönösen palástoltuk bajainkat. Végre más menedékem többé nem levén, az Egra városában szállásoló ezred közé álltam. — Beállításom dijjá Therése kezébe adatott, mit szegényke siránkozva el is fogadott. Napi fizetésem élelmezésemet eléggé fedezték; Therése asszonyi munkái, melyekre a' szükség megtanítá, némileg ellátá csekély gazdaságunkat. — Egy kisdéd megerősíté szerebnünk lánczait. Te valál kedves Gertrudom; úgy néztünk téged, mint egykori öreg napjaink boldogítóját. — Minden gyermekre, kiket az ég nekünk ajándékoza, ugyan azt mondók el. — Mivel a' jó Therése téged nem táplálhatott, egy dajkára bízatal; de anyai aggodalmaitól vonatva bölcsődnél napokat töltött el; én pedig pontos szolgálataim által előjáróim becsülését és szeretetét törekvém megnyerni.

Az alig husz éves Fridrik, századosom, nyájassága és kellemes arcvonalai által a' többi tiszt közül különösen kitünvén — irántam ritka szeretettel viseltetett. Én elbeszéltem neki kalandomat; ő látván Therését, ügyünk iránt érdeklél látszott lenni. Megígérte Aimar előtt közbejárását; és mivel egyedül tőle függtem, szavát adta, hogy mihelyest olly szerencsés lehet, ipamat megengesztelhetni — azonnal meg fogná adni szabadságomat. — Fridrik — mint mondá — már irt is ez iránt egy levelet, de választ nem vett reá.

Az idő folyt; az ifjú százados még sem látszott hidegülni irántunk. Therése azonban napról napra szomorúbb lön. Midőn én annak okát kérdezném, atyjáról kezde beszélni, 's másra fordítá a' szót. Én távul minden gyanútól, legkevésbbé sem képzelhetém az ifjú tisztet keservei okának.

Ezen ifjúságához képest heves fiatal ember látván Therése ére nyességét, legyőzék őt forró szenvedélyei. — Ő kiismerte nyomorgó éltünket, általa jóltevőleg fedezett mindennapi szükségünket, 's elég vakmerő volt mindenekért, fajtalan jutalmat Therésétől kívánni. Hitesem ez által felette megbántatva neheztelését nyilván kijelenté: de ismervén tüzes és szerelem-féltő természetemet, e' vészt

hozó titkot elfedé előtttem, 's mindenkor szilárdul ellentállt Fridrik kívánságainak a' nélkül, hogy legkisebb említést tett volna felőle, míg én, mint egy felette hiszékeny, dicséretekkal halmozám a' nagylelkű századosnak baráti jótéteményeit.

Egy napon, midőn a' katonai vigyázaton fölváltattam, 's feleségem lakásához éppen be akarék fordulni, álmélkodva látom előtttem Aimart állani. — „Itt vagy tehát — felkiált ő — leányom rablója! Add vissza őt nekem, add vissza vele együtt elorzott boldogságomat, irántad mutatott mindenkori barátságom jutalmul.“ — E' szavakra Aimar előtt térdeimre rogytam, haragjának első kitörését enyhíteni kívánván; zokogásaim által, úgy látszott, némileg még is engesztelém; mert kihallgatásomban megegyezett. — Tetteimet nem kívánván igazlani, önként megvállám a' hibás lépést. — „Ime most Therése — mondtam tovább — törvényes hitesem! Az enyim ő; — életem ön hatalmában van; de őt az ártatlant, az egyetlen leányt, kiméltetni kérem: ne fossza-meg ön becsületétől férjét; ne engedje meghalni fájdalmában; az ő kedves emlékezteért feledjen el engem, szerencsétlent!“

Ezeket mondván, a' helyett, hogy Theréséhez vezetném, azon lakhoz, hol te tápláltatál édes gyermekem, vivém őt magammal; mert a' téged szegény ártatlant látandót, tán inkább reménylém engesztelésre bírhatni. — Téged kisded alvót bölcsődben ringatának — hófehérségű és rózsapirosuló arczod, mint az egység 's égi ártatlanság jelképe, meginditák Aimart, és szemei könnyezének. — Én téged karaimra vevén, hogy nagyatyádnak nyujtsalak, e' szavakra — „imhol önnek még egy leánya“ — felébredtél, 's mintegy mennyei sugallásra, szép kék szemeidet mosolygva nyitád-fel; kezeckéidet feléje tárván, őszhajaiba ragaszkodtál, 's gyöngéd arczulatod övéhez érintkezett. — Az öreg megindulva, csókjai özönében füröszte, 's dagadozó melljéhez szorítgatott; nekem engedvén pedig egyik kezét — „fiam — így szólt — siessünk leányom felkeresésére!“ Képzeltetitek édes gyermekeim, milly örömmel vezetém szállásunkra.

(Vége következik.)

HAZAI HIRLELŐ.

Gyász-hir. — Pesten mart. 25-dikén, élete 67-dik évében, tüdő-szélhűdésből mult-ki ngos Mélynádasi Ghequier Leopoldina asszony, néhai n. Lászlóvszky József urnak, a' t. kir. ítélőtábla előadó bírájának özvegye. Hült tetemeit 27-kén vitték a' vácsi ut melléki temetőben levő családi sirboltba. Gyászolják elhunytát leányai: Borbála, t. Assa- és Ablancz-Kürthi Ghyczy Ignác urnak, több t. n. megye táblabírája és a' tatai 's

gesztési uradalmak fő igazgatójának, ismét Flóra, t. Hegyesi Hegyesy Péter urnak, t. n. Pest megye táblabírája 's a' kir. ráczkevi uradalom ügyészenek hitese.

PESTI VIZSGÁLÓ.

H i r s z e k r é n y .

Időnk folyvást változó és szeszélyes. — A' legszebb tavaszi napot több kellemetlen, hives zordon nap követi. Husvét napját fagy, kevés hó, majd ismét derült idő bélyegzé. Husvét-hétfő tiszta de hives levegővel lepett-még, 's talán ez utóbbi körülmény okozá, hogy a' Gellért hegyi népünnepet ámbár nagy számú de még sem olly mennyiségű, mint legkedvezőbb időjáratkor szokott, néptömeg látogatá-meg. A' komor husvétkedden előbb eső, aztán nagy hó hullott. — Mult héten az ország uton álló Remekházy-házban lakó israelita család szomorú következményét tapasztalá a' szengőznek. Egy ugy nevezett hordozható kis kályhát t. i. közönséges szénnel fűtöttek-be estve. Reggel a' közelében feküdt szakácsnét, szobaleányt, a' gazdának két leány 's két fiú gyermekét élet nélkül találták. Orvosi segély után az öt utóbbi ugyan életre jött, de a' szakácsné halva maradt.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Zerge. — Amerika éjszakayugoti partjain két neme van a' zergének; az egyik csaknem szarvas nagyságú, a' másik kevésbé nagyobb a' kecskénél. Színe világos szürke vagy inkább fakó, fehér petytyekkel; van szarvaséhoz hasonló szarva is, melyet azonban soha el nem vesz. Misem mulja fölül tagai gyöngédségét 's ékességét, melyek egyszersmind könnyüséget, futékonyságot 's izmosságot egyesítenek magukban. Magatartása, minden mozdulata e' szép állatnak kellemes és festői, 's neki is, mint a' keleti zergének, igénye lehet, hogy költészek megénekeljék. Igen vad, legkisebb neszre is nyílsebesen elszalad, 's üldöztetése sükertelen. Őszkor a' réteken legelészván, fakó színe összeolvad a' hervadó fűvel; mozdulatai fürgesége rászedi a' szemet, és szél-hajtotta könnyű föllege vel látni az ember. Mig nyílt térségen tartózkodik, 's lábai gyorságában bizakodik, egészen biztos; de van egy hibája, melly őt gyakran dönti veszedelembé, t. i. a' kandiság. Ha futott némi ideig, 's a' tárgyat, melly rá ijesztett, messze hagyá maga után, rögtön megáll, 's visszafordul azt kikémlendő. Ha abban hagyjuk üldözését, eszmélkedik egy kissé, azután csaknem mindig oda tér vissza, honnan elrezzenté őt a' félelem. A' vadászok, kik tudják gyöngéjét, fűbe szoknak lefeküdni, 's töltő vesszejekről fehér kendőt lobogtatni. Elejénte a' zerge messziről nézi e' csudatелjes tárgyat, azután közelebb 's közelebb jó, mig a' leső vadásznak lövésére esik, 's kandisága áldozatává lesz.

Szürke medve. — Ennél rémületesb állat nincs Éjszakamerika szárazföldén; tehén nagyságú 's csudálatos erejű; ha megtámadják, vódi magát, de meg is támad, ha éhez. Megsebesítettén felbőszül, 's a' vadászra rohan; embernél gyorsabban, lónál lassabban fut. Megtámadásakor hátulsó lá-

baira áll, 's a' mint van, ellenségére veti magát. Jaj azon ló- vagy lovagnak, ki rémitő körmei közé jut; ezek gyakran 9 hüvelknyi hosszú, 's velök széttépnek mindent, mit előtalálnak.

KÜLÖNFÉLE.

Bécsi nagy lotteryia. — A' Neudegg uradalom sorsjegyeinek kihuzatása mart. 30-kán ment végbe Bécsben. A' főnyertes számok: 138,994 nyerte az uradalmat, vagy 200,000 ftot; 40,266 ny. 3000 sorsjegyet és 22,500 ft.; 66,614 ny. 1400 sorsj. és 12,500 ft.; 131,784 ny. 1200 sorsj. és 10,000 ft.; 4094 ny. 2500 ft.; 34,052 ny. 2000 ft.; 18,779 — 26,031 — 45,125 — 57,256 — 136,172 nyert mindenik ezer-ezer ftot váltóban. — Ingyen- és jutalom-sorsjegyek: 94,307. nyert 2400 sorsjegyet és 20 ezer ftot; 96,822 ny. 1200 sorsj. 's 5 ezer ftot; 99,400 ny. 600 sors. és 2,500 ft.; 83,096 ny. 600 sorsj. és 2,250 ft.; 116,590 ny. 600 sorsj. és két ezer ftot váltóban. — (Nagy - Zdikau uradalom kijátsztatására, mely jövő nov. 14-én megy végbe, már árulhatnak a' sorsjegyek.

Amsterdam. Minél közelebb jut a' vándor e' városhoz, a' földet azon mértékben találja mindig nedvesebbnek. Egy vagy két mértföldnyi távulban terjedelmes víztükrök tűnik a' szembe; majd ligeteken halad-át, 's végre egy tágas síkság fenékszinében megpillantja a' ház- vagy inkább háztető-tömeget, melyből a' nagy városi zaj már messze elébe hangzik. Olyannak azonban, ki a' festőlegest szereti, nem e' részről kell Amsterdamba mennie. A' viz felől, mellyen uralkodik, kell a' meglepetést szeretőnek ez éjszaki Velenczébe utazni. Hullámok teszik természetes lépcsőjét e' kereskedés trónjának, mellyben 200.000 lélek építé czölöpökre lakját. Amsterdammak két folyója van: az Y, melly Y öböl nevet is visel, és Amstel; és hat, hidak által összekötött, szigeten fekszik. De e' két folyó a' vizet annyira használni tudó Hollandoknak még nem elég; mert egyik valóságos kikötőül használtatik, míg másik egy végetlen, az ország szívébe nyuló, csatornát képez. A' hajdani városház, most királyi palota, 13.659 karóra épült; és négyszögletes kötömegeivel a hajdani Egyiptus épületeire emlékeztet. A' palota megett két kart terjeszt-ki a' város, mellyekkel vizet földet körül fog. — Y öble valóban e' betűnek alakjában nyulik-el. Két felől a' város nyulik-el, mintegy a' betűnek szárait alakítólag. Az öböl házakon túl egy virányló sziget tűnik szembe; minden felé hajókat látni, mellyek köteleik, arboczaik, 's magasan lobogó zászlóikkal a' fák lombjai közé vegyülvén, az oczeant, keletindiai szigeteket 's Chinát egy kis helyen Amsterdamban láttatják. A' Hollandok még mindig özönvízből származott emberekhez hasonlítanak, kiknek bárkájok Hollandia. Londont az europai kereskedés fővárosának mondhatni: de Amsterdam minden esetre Europa fő bazarja marad.

Mellyik nagyobb szégyen? Amsterdam egyik utszáján bizonyos német ballagván, öltönye zsebében egy fiatal zsebtolvaj kezét csipé-meg. — Hogyan — riada a' pseudo-Mercurra — te illy fiatal létedre már az akasztófára törekszel? Szégyeld magad' gyermek! 's igyekezz kenyeredet dologgal megkeresni! — „Szégyelje magát ön — mond a' magát szabaddá tett ifjoncz — hogy Amsterdamba olly üres zsebbel jő, mellyben a' szép művészetek gyakornoka még csak tanulmányait sem folytathatja.“

Különös halál. Nápolban néhány hét előtt egy lazaroni különös módon halt-meg. Fogadott t. i. egy Angollal, hogy feléje vetett három fűgét tárt szájjal felfogni és rágatlan lenyelni fog. Kettőt szerencsésen el is nyelt, de a' harmadik lélekző gégejébe csuszott, és — megfuladt. Csudálkozni e' szerencsétlenségén annál inkább lehet, minthogy mult nyáron hasonló fogadást három narancsra tett és nyert-meg.

Bécs városi tisztek fizetése 15-dik 's 16-dik században. A' polgármester, tanács 's egyéb hivatalbeliek összesen kaptak évenként 760 font (forint) 's 82 fillér fizetést, miként ez a' városi fő kamarahivatalnak egy 1477-ről költ számadásából megbizonyodik. Ugyan ezen évről említettik még 1 forint 's 35 fillérnek kiadása is, melly a' Tabor és Dunahidat megvizsgáló polgármester, néhány tanácsbelinek 's két fő urnak határozottatott, ételre 's italra. A' polgármester fizetése egész első török ostromig folyvást 32 forint volt.

EMLEKMONDÁS.

S z é p. S z e b b.

Szép a' felduzzadt Aresz táborában
Dicső nagy tettek által fényleni,
Az ércz-phalanxot befesztetni,
'S ha kell, lerogyni a' vérengző csatában.

Szebb, o szebb, a' nép véneinek sorában
Hatalmas szózattal mennydörgeni,
A' hont — — védeni
'S elfojtani a' bünt serkedő korában.

KAZINCZY F. után Fejérváry.

Idő a' legjobb orvos. Mint nem fárad, mint nem tűnődik az ember valamelly dolog megnyerhetése vagy terhétől menekhetése miatt! — 's a' mit ezer küzdés, gond és szorgalom mellett a' jelen megtagad, utóbb az idő ingyen adja-meg.

KISFALUDY K. után K. H. K. J.

Álfelvilágosodás az uralkodó szellem helytelen kívánatainak az igazság kívánatai fölé erőtetett csigázása: — hasonló a' fáklyához, — meszsziről csak pislog, közlelről perzsel és szemet vakít.

Az öröm hasonló a' csermelyhez, melly kövecsről kövecsre vígan hömpölyög, 's partjain virágokat és pázsitot nevel. — A' bú hasonló a' rohanó hegyi folyamhoz, melly vad morajjal mély medret fur magának, 's tátogó örvényeket képez; mindent, mi útját állja, összerombol; partjain megszűnik a' tenyészet.

Sz. K.

Szórejtvény.

Illy nemű szép város 's megye van alföldi honunkban.

Árpából készül vissza felé az egész.

BELLAÁGH JÓZSEF.

Szerkezi Mátray Gábor, halpiaczon alul, a' Duna partján 114. sz. a.

Nyomtatja Trattner-Károlyi, uri utsza 612.